

Cílem práce je hledání různých literárních aspektů těla a tělesnosti; pokus vidět tělo a tělesnost nejen v mimetické, ale i symbolické rovině.

Úvodní teoretické vymezení konceptu těla a tělesnosti se inspiruje filosofickým, teologickým a kulturně antropologickým přístupem. Fenomenologický pohled upozorňuje na tělo a tělesnost jako na základní aspekt lidské zkušenosti – na základě zkušenosti „žitého“ těla dochází k situovanosti a zabydlenosti ve světě; tělo umožňuje základní časoprostorovou orientaci, vztahuje člověka k předmětnosti světa. Teologický kontext těla přidal ke zkušenosti „žitého“ zkušenost „živého“ těla. Předpoklad živého, stvořeného těla pobízí k úvahám o těle duchovním, o těle jako podmínce transcendentální zkušenosti. Koncept vtělení vyzývá k reflexi tělesné povahy posvátna a vytváří kánon těla nejen stvořeného, ale i oživeného, obětovaného a vzkříšeného. Společně s kulturně antropologickou inspirací vybízí teologické aspekty těla a tělesnosti také k tématu studu a nemoci – poškozené, nefunkční tělo jako pokřivená perspektiva vědomí. Kulturně antropologické analýzy inspirují k hledání kulturních kánonů těla a tělesnosti, nabízejí určité kulturní vzory a typy (např. apollinská a dionýská tělesnost, karnevalové a groteskní tělo). ...